

Kr. med Renter og Rentes Rente siden 1868. Mere Betydning end disse Hjælpekasser have de andre Kasser, som eksistere i Grønland, og som Rink har grundlagt. Det er Kolonialkasserne, Fælleskasserne og Fællesfonden.

Man maa huske paa, at den grønlandske Handel ikke altid har givet Underskud, saaledes som nu. I Aarene fra 1829—80 gav den grønlandske Handel, naar man fraregner Kryolithafgiften, et Overskud paa 81,747 Kr. i Gennemsnit om Aaret. Naar man nu regner, at der i de Aar har været 8,000 Individer i Grønland, vil det sige, at den danske Stat oppebar af hvert grønlandsk Individ, Mænd, Kvinder og Børn, 10 Kr. om Aaret. Det er at regne for en Skat, der er kommen her til Landet, Penge, som den danske Stat gennem den grønlandske Handel har haft at raade over. Ja, i Aaret 1869—70 da Overskuddet var særlig stort, bliver Forholdet endnu mere grelt. Efter den Opgørelse, som fremkom til Finansudvalget i Fjor, var Overskuddet da helt oppe paa 571,394 Kr., altsaa op imod 600,000 Kr. Der kan den Gang have været en 10,000 Individer i Grønland, og saa er der her til Landet hjemkommet 60 Kr. for hvert Individ; men det er klart, at ikke ethvert Individ i Grønland er Producent, lige saa lidt som her i Landet, men vil man regne, at $\frac{1}{5}$ af Individerne i Grønland er Producenter, og det er højt regnet, for saa bestaar hver Familie kun af Mand, Hustru og tre Børn, saa er der for hvert producerende Individ hertil hjembragt 300 Kr. Vi have altsaa ikke altid haft Tab af Grønland, men tværtimod til Tider endog hjembragt meget store Midler derfra, og dette giver os en bestemt Forpligtelse til ikke paa nogen Maade i økonomisk Henseende at forfordele Grønlænderne, en Forpligtelse, vi forøvrigt vilde have, selv om vort Forhold til Grønlænderne ikke i en Aarrække havde givet saa rig Indtægt. Af de Midler, som Grønlænderne selv eje, er der først Nordgrønlands Fælleskasse og saa Sydgrønlands Fælleskasse. I Følge den sidste Opgørelse, den fra i Fjor, ejede Nordgrønlands Fælleskasse 105,477 Kr. 59 Øre og Sydgrønlands 175,350 Kr. 28 Øre, tilsammen 280,827 Kr. 87 Øre, hvilket altsaa er Midler henlagte til Brug for offentlige Formaal i Grønland; for Fællesfondens Vedkommende fik vi en Opgørelse i Fjor, som oplyser, at den den 31. Marts i Fjor ejede 127,560 Kr. 27 Øre., men det er en Opgørelse, som er ret mærkelig, for allerede i 1878 har Rink opgivet, at denne

Fællesfond ejede 68,161 Kr., saa med Renter og Rentes Rente siden den Tid skulde Beløbet jo være løbet langt højere op, saa der maa vist være en Fejl i Opgørelsen af Fællesfondens Midler, saadan som vi fik den i Fjor. Men disse Midler saavel som Kolonikassernes Midler ere altsaa Midler, som ere oppebaarne fra Grønlænderne, og som ere bestemte til offentlige Formaal i Grønland. For Kolonikassernes Vedkommende forholder det sig saaledes, at de ikke opspare Formue, de bruge Midlerne til Repartitioner og i det hele taget til deres kommunale Forhold. Men Fælleskassernes og Fællesfondens Midler ere altsaa en Formueopsamling til Fordel for det grønlandske Samfund. Men foruden disse Midler er der nogle Sparekasser i Grønland, i hvilke der efterhaanden er indsat ikke saa ganske ringe Midler. Der maa i disse grønlandske Sparekasser for Tiden indestaa over 100,000 Kr., rimeligvis saadant noget som 120,000 Kr. Se, alle disse Midler, jeg her har nævnt, Fælleskassernes, Fællesfondens og Sparekassernes Midler, har man uden videre anbragt i den grønlandske Handel, og det er der for saa vidt ikke noget at sige til. Hvordan man end opgør den grønlandske Handels Status, kan man ikke komme til noget andet Resultat end det, at naar vi trække alle de Underskud, som ere paa-løbne i de senere Aar, fra de Overskud, der ere opsparede i de tidligere Aar, saa har dog den grønlandske Handel alt i alt mindst et Overskud paa op imod 4 Mill. Kr., og da den danske Stat naturligvis med disse Midler maa være forpligtet til at indfri enhver Forpligtelse af juridisk og moralsk Natur, som den danske Stat har overfor det grønlandske Samfund, saa ere disse Midler for saa vidt godt nok sikrede. Men der er dog det mærkelige ved det, at i tidligere Tid, da den grønlandske Handel ikke gav Underskud, da anbragte man disse Midler i sikre Obligationer, men efterhaanden som den grønlandske Handel gav Underskud, drog man disse Midler ind i den grønlandske Handels Kasse og svarede vel for den største Dels Vedkommende Rente deraf, men lod dem ikke længere bestaa som en særlig Fond af særlig opkøbte og henlagte Værdipapirer. Og saa er der sket en Ting til, som er højst uheldig, det er det, at der ingen Sinde overfor Grønlænderne er blevet aflagt noget som helst Regnskab med Hensyn til disse Midler. Grønlænderne ere blevne holdte i Uvidenhed om, hvordan man administrerer disse Penge. Grønlænderne have endogsaa